

missionen den Opgave at overveje Arbejds-løshedsspørgsmaalet. Da man altsaa havde standset vort Forslag Aar efter Aar, og der ingen som helst Mulighed var for dets Fremme, saa længe dette Flertal sad, kom der til sidst fra Flertallets Ordfører en lille Antydning af, at man maaske ogsaa i den Kommission, som nu blev nedsat, af helt andre Grunde, og altsaa slet ikke med Arbejdsløsheden for Øje, kunde behandle dette Spørgsmaal, og saa greb vi denne Antydning og sagde: Nu vel, naar der ingen anden Vej er, lad os saa gaa den Vej, men saa maa det være Alvor, saa maa vi udtrykkelig give Kommissionen den Opgave at beskæftige sig med Spørgsmaalet og stille Forslag derom. Det skete dog ingenlunde. Da Kommissionsforslaget var til 2den Behandling den 25. Februar 1903, havde de ærede socialdemokratiske Medlemmer fra Københavns 9de Kreds (Hørdum), det daværende Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) og det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Harald Jensen) stillet et Ændringsforslag om, at det, Kommissionen skulde give sig af med, ikke skulde være Oprettelsen af en Invaliditets- og Alderdomsforsikring, men derimod en videre Udvikling og Fuldstændiggørelse af den sociale Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning, herunder Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed. Vi vilde altsaa udtrykkelig give denne sidste Opgave til Kommissionen, give den et udtrykkeligt Mandat i saa Henseende, men dette Forslag blev forkastet fra Flertallets Side med alle Stemmer mod de 13 Socialdemokrater.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at han ogsaa huskede fejl, naar han sagde, at da denne Kommission blev nedsat, forelaa der allerede fra det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) og fra Højres Side Forslag til Arbejdsløsheds-kasser. Det er ikke Tilfældet. Stillingen var den, at Kommissionsforslaget blev endelig vedtaget den 27. Februar, og først den 3. Marts forelagde det ærede Medlem for Randers sit Forslag, hvad han nu har glemt, og hvorfor han ikke var i Stand til at berigtige Ministeren.

Altsaa det, at alle Partier den 27. Februar sluttede sig om Kommissionen, berettiger ikke Ministeren til at sige, at saa kunde man ikke ønske nogen anden Vej fulgt. Stillingen var den, at man ved anden Behandling havde forkastet vort Ændringsforslag, saa var der ikke andet at gøre ved tredje Behandling end at

stemme for Kommissionens Nedsættelse. I Henhold ikke til en udtrykkelig Beslutning fra Folketingets Side, men i Henhold til det nævnte Løfte fra Flertallets Ordførers Side kunde man dog maaske komme frem ad den Vej. Men i Pressen, Agitationen, paa Møderne droge vi denne Sag stærkt frem, og da endelig Kommissionen blev nedsat, skete det, at den daværende Indenrigsminister gav Kommissionen den Opgave ogsaa at beskæftige sig med Arbejdsløsheden som en Sideopgave, hvad vi vare meget glade ved. Der er altsaa ikke noget som helst i Vejen for, at vi fra vor Side kunne ønske det her foreliggende Forslag fremmet hurtigst muligt.

Jeg vil for øvrigt til Slut udtale min Glæde over de mange Antydninger, ja, næsten Løfter, der fra saa mange Sider ere fremkomne om, at Kommissionen kunde fremsætte en særlig Indstilling om Arbejds-løshedsspørgsmaalet. Efter disse to Dages Forhandlinger har jeg faaet det Indtryk, at det, der var Forslagsstillernes Formaal, da Kommissionen blev nedsat, nemlig Invaliditetsforsikring, er en ganske overordentlig vanskelig Sag, skønt jeg dog tror, at den kan løses, og det synes jo, som om Kommissionen paa dette Punkt er stødt paa store Vanskeligheder. Komme vi derimod til det Spørgsmaal, som man ikke vilde røre ved, som man gik af Vejen for trods det, at vi Gang paa Gang have fremsat Forslag om Arbejdsløshed, synes Sagen at stille sig bedre. Arbejdsløshedsspørgsmaalet viser sig netop modent til en Løsning, som alle Partier kunne enes om, og det er jo ikke saa underligt, da der af Arbejderne selv og deres Foreninger ved mange Aars Arbejde er skabt et Grundlag, hvorpaa et saadant Forslag kan bygges. Jeg skal udtale min Glæde over, at der nu kan ventes en saadan særlig Indstilling, thi naar det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen) i Forgaars udtalte, at det vel kunde vare et Aars Tid, inden Kommissionen var færdig, tænkte han vel kun paa den samlede Opgave. Nu vil der derfor intet som helst være til Hinder for, at Kommissionen allerede til Foraaet gør Indstilling om Arbejdsløshed. Vi vilde da allerede til næste Efteraar være i Stand til at behandle Spørgsmaalet, og efter de lange Debatter, man har haft om denne Sag, og efter at man fra det yderste Højre i denne Sal og lige til det yderste Venstre, nemlig os, er enedes om et Grundlag, maatte Sagen ogsaa meget hurtig kunne komme op i Landstinget. Der vil ikke være noget i Vejen for,